

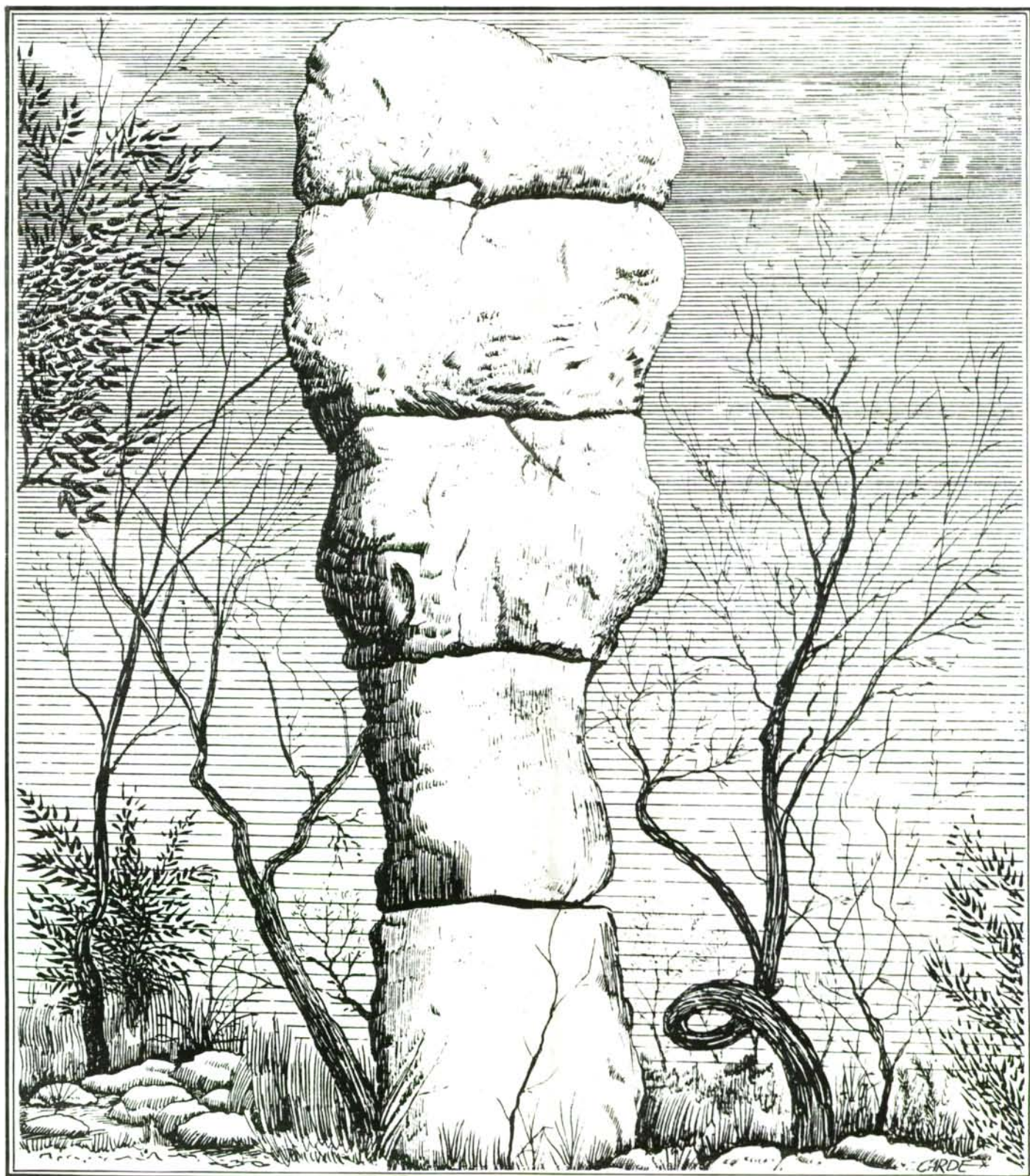
BONNA PAU

Núm. 410 Any XXXV

MONTUÏRI

ABRIL 1987

En poques paraules

*Sant Raphael Pherrer
treia un disc en el carrer
i no en vessava cap nota
Tres monges i una ahota
pareixien avellanes
Ses ahotes catalanes
escorxaven un porcell...
(seudopopular)*

DES-NORMALITZACIÓ

Aquest és el títol del disc que acaba de treure Raphael Pherrer (1).

Una novella aportació al món musical mallorquí. Amb un nou esperit; quasibé un nou corrent. Per pròpia definició, l'autor queda emmarcat dins l'estètica *aphter pet*... Què vol ser això? Idò ni més ni manco que un crit d'alerta contra la utilització dels estereotips de l'antigor a favor d'una potenciació total dels valors autèntics. La idea és interessant i mereix ser recolzada.

El títol correspon a una cançó que fa referència al canvi lingüístic sofert per un home després de passar una sèrie d'anys fora de Mallorca: torna amb un vocabulari realment bàrbar. Segons m'explicava l'autor, haurà servit per esverar la consciència de les persones que, sense haver sortit de Mallorca, fan el mateix per la nefasta influència dels mitjans de comunicació.

Crec que la cançó tindrà èxit: és simple i aferradissa. Particularment, m'estim més la resta de les que componen l'àlbum, exponent de l'eclecticisme de l'autor. De la forma típica del romanç fins a la samba, passant per aires de la Nova Cançó, amb alguns resultats francament encantadors. Tot un ventall de melodies, ritmes i acompanyaments que donen fe de les qualitats musicals d'en Raphael.

I la carpeta! Havíeu vist mai un disc dins una capsula d'ensaimades? Idò en Raphael l'hi ha posat. Havia d'ésser ell. Però queda simpàtic, sobretot després d'haver fruit d'algunes de les connotacions que Vicenç

De cuina antiga mallorquina (4)

1er plat: Cassola de peix

Sofregiràs grells o ceba, jullevert, alls, tot tallat menut, panses, pinyons, pebres i un poc de moradulx, i en tenir-ho sofregit hi posaràs el peix amb aigua freda, pebre bo i sal.

2ón plat: Greixonera d'albergínies

Després de pelades les albergínies i fets trossos enfarinats i frits tendràs pebres vermells torrats i fora pell. Ten-

dràs tomàtiga passada per les brases com els pebres i, fets bocins dels pebres i de les tomàtignes, ho posaràs tot dins la greixonera, debatràs ous, posaràs sal, espècies i canyella, faràs una morterada d'all-i-oli, ho posaràs tot en una greixonera i la couràs al forn, fins que sigui eixuta.

Plat dolç: Formatjades

Es necessita per fer la pasta, un pa doble, quinze unces de sucre, deu ous, una lliura d'oli i sis lliures de farina. Això ho mesclaràs molt bé i faràs la pasta ben forta. Aquesta mateixa pasta serveix per a les coques farcides. Per omplir les formatjades s'aclareixen els brossats. En cada dos brossats s'hi posa un ou i mitja lliura de sucre. Si hi poses un poc de canyella serà millor.

Joan Miralles i Monserrat

Elogi de la Premsa Forana

En parlar de «Premsa Forana», hi ha dos punts de reflexió. El primer la marginació que pateix: hom sent a dir «premsa forana, això és cosa de pobles!, no m'interessa», hi ha tot un sector de gent que menysprea i subvalora la tasca informativa que s'està realitzant. Cal replantejar-se aquests esquemes a priori i esclerotitzants, sobretot baixar fums i oblidar *snobismes* a la post-moderna. Rera premsa forana hi ha aspectes positius, interessants i fins i tot innovadors.

Sastre deixa caure en el dibuix de portada. Però d'això ja no vos ne parlaré. Ho descobrireu personalment si vos interessa. I que ho passeu bé!

Biel Massot i Muntaner

(1) Vull deixar clar que conec un parell de Rafels Ferrer, ambdós polifacètics i bons amics. Un viu a cavall entre Ciutat i Sa Cabaneta; l'altre és, s'hi sent i té el cau a Manacor. D'altra banda un és R.F. Sanxo i l'altre R.F. Massanet. En l'escrit faig referència al primer.

El segon, l'autoaïllament, evidentment molt lligat al primer, ambdós factors estan sempre interrelacionats. El principal defecte de la majoria de publicacions foranes és l'aïllament que malauradament practiquen, que ve determinat pel seu àmbit informatiu i geogràfic. Cal també obrir portes, col·laboracions, contactes més freqüents. En aquest aspecte les dues iniciatives del CIM: subscriure tota la xarxa de Biblioteques a cada una de les publicacions, i una llotja al Teatre Principal per premsa forana, poden significar una passa endavant.

En definitiva, els periodistes forans, amateurs, que no tenen —la immensa majoria— un guany econòmic, sinó al contrari, es consoliden. Tal volta aquesta sigui una de les diferències principals entre la majoria de periodistes de Palma i aquells. Els treballs, els reportatges no són gaire distints en l'aspecte qualitatiu. Cal parlar d'un periodisme forà professionalitzat en l'aspecte de la qualitat de la informació, si bé malauradament econòmicament no arriba ni a amateur.

Bernat Calafat (Felanitx).

Portada:

ES CAMPANAR DES MOROS

Diuen els entesos que és la columna central d'un antic talaïot ja desaparegut, construït entre els anys 1200 i 1000 abans de J.C.

O M B R E S I C L A R O R S

Ho ha dit la «tele»

El que avui vos descriuré és un pas succeït. Dues persones assegudes a la tauleta d'un bar mantenien una animada discussió. Amb això un li enfloca a l'altre: «Calla que tanmateix jo tenc la raó, perquè tal cosa —la que discutien— ho ha dit sa Televisió». L'altre digué tot consirós: «Idò, va teu».

Aquest fet em dugué a escriure el comentari que hara llegiu. Crec que la majoria de televidents estam massa

influenciats per aquest monstre (no sé si escriure informatiu o deformatiu) anomenat televisió que deixam entrar cada dia dins les nostres cases xuclant a totes hores qualsevol casta de programa.

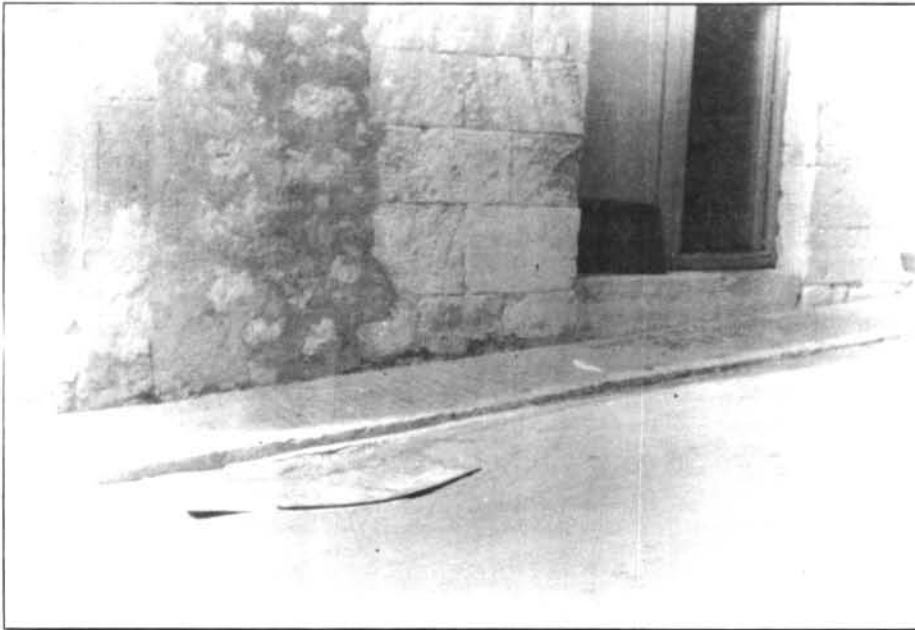
La televisió és important però l'hem convertida en un autèntic idol que adoram pagant un tribut molt car: Hem deixat de pensar o, si ho feim, els nostres pensaments i criteris acaben

per ser els de l'omnipotent televisió que mai no s'equivoca, que sempre té la raó i que, davall o darrere les seves imatges, hi amaga tota una filosofia. Hem oblidat que els espais que la televisió ofereix són realitzats per persones humanes amb un punt de vista, des d'una òptica concreta i sovint partidista.

Potser seria bo que posàssim un «colador» o un sedàs a fi d'establir un criteri selectiu i només empassàssim allò que podem digerir i no engolir-nos indiscriminadament tota casta de notícies, films i serials americans. La força d'aquest mitjà és tan potent que hem arribat a creure que no s'equivoca mai, fins a tal punt que un ha de tenir la raó pel simple fet que una cosa l'ha dita la televisió. Quan la televisió podria fer cultura i educar, comunicar i entretenir, el que moltes vegades fa és influir, manipular veritats, i omplir hores mostrant un aspecte de les coses, segons convengui.

La televisió és un mitjà important de comunicació, però l'hem de relativitzar una mica, això vol dir que li hem de donar la importància que es mereix, la justa, ni més ni manco. Que la raó la té el qui diu la veritat no el que té més força, ni el que crida més fort ni el que té més mitjans al seu abast.

ANDREU GENOVART

Una de freda... i una de calenta: El clot en el carrer de Sant Bartomeu, davant Ca ses Monges i la Plaça Vella renovada.

Reproducció de la portada del llibre (2.ª Edició) de Gabriel Verd Martorell.

Gabriel Rossinyol Mas «d'Es Dau»

Enfoca l'elaboració de begudes gaseoses al consum familiar

Fa uns quants anys, exactament l'any 59, BONA PAU va fer una entrevista a Gabriel Rossinyol referent a la seva fàbrica. Ara, vint-i-vuit anys després, hem tornat a fer-li una visita, per tal de veure de quina manera ha evolucionat l'empresa.

Els inicis de la indústria es situen aproximadament l'any 1951, essent aquesta, desde sempre, una empresa eminentment familiar, la qual es limita al repart i sumistre, única i exclusivament a Montuïri.

—Com ha evolucionat l'empresa des del seu començament fins avui en dia?

—Dia a dia, com qualsevol empresa immersa en el joc de l'oferta i de la demanda. L'evolució és irreversible i ve imposta des de la vertent de distribució, control sanitari, fabricació, comptable, fiscal, etc.

—Quins productes fabrica?

—En la primera etapa, durant els anys 1955, la producció base es centrava en l'elaboració de begudes gaseoses en botelles de consum individual, 220 cc. de capacitat. Darrerament la fabricació s'enfoca al consum familiar.

—Què diries de les grans empreses?

—El consum de begudes individuals es troba acaparat única i exclusivament per les multinacionals del ram: la seva estructura comercial, capacitat de penetració, impressionant maquinària pro-

pagandística, subtil manipulació del mercat consumidor, fan incontenible la seva expansió. És llei de vida: el més fort menja al dèbil; així ve ocorrent i continuarà, tant en el seu ram industrial com en l'agrari, social, comercial i, fins i tot, lingüístic.

—Quins ingredients empra i com han evolucionat des de llavors?

—Els ingredients més emprats són: Concentrats i essències, soluble de fruites cítriques, principalment llimona i taronja, sucre, edulcorants, àcids cítrics, àcid carbònic, i, naturalment, aigua, prèviament tractada.

—Sols despatxa el que fabrica?

—No, també agaf productes de les multinacionals del ram, com poden esser la Coca-cola, i diversos tipus de cer-veses.

—Té perspectives de futur aquesta empresa?

—Una vegada configurada com empresa familiar i autolimitar-se al mercat local, el seu futur es troba molt vinculat a la capacitat de desenvolupament o supervivència que tenguem el nostre poble de Montuïri.

—Quina temporada de l'any és quan hi ha més demanda?

—Indubtablement durant l'època estival.

—Hi ha pressions a nivell sanitari?

—La Reglamentació Tècnica Sanitària que obliga a les indústries de begudes gaseoses és molt abundant i molt exigent. El seu obligat compliment,

Després de 36 anys continua essent una empresa familiar que es limita al mercat local

També comercialitza productes de les multinacionals

Prop del poble podem veure aquest ametler florit.

apart de repercutir favorablement en la qualitat del producte final, s'identifica com l'imprescindible i eficaç vetllador de les garanties tècnico-sanitàries que es mereix el consumidor.

—Existeixen pressions a altres nivells?

—Evidentment que sí. Sense entrar en detalls vos donaré algunes referències. Fa un parell d'anys, les petites i mitjanes empreses teníem capacitat per a controlar el concepte de despeses ordinàries; actualment això és impossible i imprevisible: les llicències fiscals han augmentat el triple; les urbanes sofreixen augments del 300%; les quotes d'autònoms s'han duplicat; els «fletes» marítims i terrestres de les matèries primes utilitzades s'han multiplicat per deu i fins i tot algunes per vint; les assegurances dels vehicles de repartiment,

Compra de Ca Ses Monges

L'edifici passarà a ser propietat del Municipi

A Montuiri tothom sap que gràcies a la generositat de les Germanes de la Caritat es va poder posar en funcionament un menjador i cuina per a la Tercera Edat.

La Congregació va deixar el Convent pel Juliol del 84 i pel desembre ja posava en marxa, provisionalment, aquest servei de tanta utilitat, emprant les antigues instal·lacions. Posteriorment han anat augmentant les persones beneficiades i ara ja passen de les 50. Cal dir també que entitats públiques, com la C.A., C.I.M., INSERSO i Ajuntament, han aportat subvencions que han fet possible les noves instal·lacions de cuina i menjador així com el seu manteniment.

Si abans s'havien fet alguns intents de compra de l'edifici, ara, amb motiu de l'esbucament de la teulada, es mogueren fort els membres del Patronat Municipal de la Tercera Edat, les gestions dels quals han fet que s'aconseguís l'objectiu desitjat:

A la sessió plenària de l'Ajuntament del passat 19 de Març s'acordà per unanimitat la compra de l'edifici valorat en dotze milions de pessetes, les quals es pagaran en sis anys, sense gravamen d'interessos, des del primer de Gener de 1989. O sia, a partir de primer de Gener de 1995 —comptant en què s'hauran

complert els requisits acordats— l'edifici passarà a ser propietat del Municipi per a ús del Patronat de la Tercera Edat.

No cal dir que tota la restauració, tant de la teulada esbucada com de les dependències que sia necessari, corr a càrrec de l'Ajuntament. I el contracte de cessió actualment vigent, s'allargarà,

naturalment, fins el 31 de desembre de 1988.

L'acord de compra de Ca ses Monges haurà significat, sens dubte, una significativa millora pel poble, gràcies a la benevolent disposició de la Congregació de Germanes de la Caritat.

ONOFRE ARBONA

triplicat; energia i telèfon, idem de idem.

—És rendable aquesta feina?

—Seria il·lògic perpetuar-se en una activitat, no hem d'oblidar els 36 anys transcorreguts des de l'inici, si no hi hagués una compensació. Si el que em demanau o insinuau es refereix a la capacitat de renda, he de dir que, desafortunadament, com passa amb tot el sector primari, inclòs el nostre sector agrari, no es troba en solidària correspondència amb la renda del sectors administratius ni de serveis.

Agraïm a Gabriel Rossinyol Más per haver-nos acollit i contestat les preguntes.

CATALINA MONCADAS
ISABEL MAYOL

Un superport a Cala Galiota?

El motiu pel qual oferim aquesta postal de la Colònia de Sant Jordi es deu a que molts de montuïrers hi estiuegen i fins i tot allà hi tenen la segona residència. Però sobretot és perquè volem fer notar el projecte del superport esportiu —amb 824 amarraments— de Cala Galiota, tal com apareix al fons en línies negres, un projecte que té bastants d'opositors, els quals consideren que una altra vegada es vol denigrar, el paisatge creant port i platja artificials i aprofitant un espai natural en una zona d'especulació.

A L'OMBRA DEL PALAU DE SINEU

Dia primer de març tengué lloc, per quarta vegada, la celebració commemorativa de l'aprovació del «Estatut d'Autonomia de Balears». Aquesta vegada, hem volgut que la festa tengués lloc a la Part Forana, al mateix cor de Mallorca, a Sineu.

El fet de triar Sineu com a lloc per a una celebració que hauria d'esser entranyable per a tots els illencs, no ha obeït a la casualitat, sinó que ha estat la conseqüència d'una voluntat integradora a la qual afegirem una forta càrrega de simbolisme.

Sineu, vila la primera, és considerada, en efecte, com la capital d'aquesta Part Forana mallorquina que congria tants de sentiments, que amaga tantes necessitats insatisfetes i que guarda les arrels preuades de la més autèntica tradició mallorquina. A l'ombra amorosida del Palau del Rei Sanç, ens arplegarem per recordar, tots junts, que des de fa quatre anys gaudim de l'atribució d'autogovernar-nos. Un dret que no se regala, sinó que l'hem de conquerir dia a dia, minut a minut.

L'autonomia, quan és desitjada pels intel·lectuals, cantada pels poëtes, exigida pels ciutadans, agafa una forta sentor d'emotivitat. Llavors es quan puguen onades de calfreds pel sol fet d'anomenar les ansiades institucions. Però no ha estat aquest el nostre cas, i seria per demés voler enganyar-nos a nosaltres mateixos atribuïnt a la gent mallorquina la possessió d'un sentiment autono-

mista reivindicatiu.

Els nostre camí, evidentment, ha estat un altre, i el fet de reconèixer-ho, no té per què implicar l'assumpció de cap complexe d'inferioritat. A Balears estam ara mateix capficats dins un procés d'identificació del poble amb el fet autònom que anirà augmentant a mesura que les institucions pròpies i el poble vagin coneixent-se i identificant-se. I el nostre poble, la nostra gent, ja comença a saber que l'autonomia ens aporta la possibilitat i la capacitat de pensar per nosaltres mateixos.

Pens que a mesura que les institucions autònòmiques vagin desplegant les seves possibilitats, anirà produint-se l'ansiada identificació del poble amb l'autonomia. En aquest sentit, aquests quatre anys han estat, a parer meu, molt profitosos, encara que no sien, ni d'un bon tros, suficients per a coronar el procés. Així com han anat passant, s'han anat enfortint les institucions nostrades: el Parlament, el Govern Balear i el distints Consells Insulars s'han anat fent més presents dins la vida quotidiana de les illes.

Es clar, però, que la nostra autonomia no serà completa fins que hàgim assumit la totalitat de les competències que l'Estatut contempla. I no seria sincer si escrigués que l'assumpció d'aquestes competències ha estat una tasca planera i sense dificultats. La veritat és que ens ha costat i ens està costant molt arrabassar les competències al govern cen-

tral. Però la nostra fita està posada molt enfora, cercant assolir el major número possible de competències que ens permetin ésser, de veritat, un poble auto-governat.

A l'hora i ilusionada d'aquesta quarta fita d'allò que voldria que fos un llarg camí, com a President del primer Govern Balear, me'n sent orgullós i satisfet, perquè tenc la certessa d'haver treballat molt per millorar el nivell i la qualitat de la vida dels ciutadans d'aquestes illes. La nostra ha estat una tasca tenaç i perseverant que s'ha realitzada amb la discreció de qui pensa que qualsevol feina governamental i administrativa és, per ella mateixa, feixuga i de vegades torbadora pel ciutadà. Fidels a la nostra ideologia liberal-conservadora, hem procurat en tot moment no ofegar la lliure iniciativa, masella d'activitat creadora, dels mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs. Només hem volgut arribar allà on sabiem que ells no ho podien fer.

Però les obres d'un govern, de qualsevol govern són fugisseres i allò que roman és la societat que els dóna suport. Per això he estat en tot moment conscient que la nostra tasca era doble, ja que havíem de construir el nucli institucional de l'autonomia al temps que la governàvem. Per això les dificultats han estat també, dobles, per bé que en cap moment m'hagi sentit enfonsat pel seu pes. Saber que treballava en la construcció del país balear, bella realitat que ara ja comença a brostar com un fruit d'esperança, m'enfortia el cor i em donava conhort per tirar endavant.

Resta, és clar, un llarg camí. Venim tots junts, d'una il·lusió conjunta que entre tots hem de fer possible. Una il·lusió que vosaltres, premsa petitona de més enllà de Ciutat, heu assumit des de fa temps, carregant-vos un feix que per ventura no havia de ser només per a vosaltres. Per això, en aquesta mica de returada en ocasió del quart aniversari d'aquell punt de partida, he volgut compartir amb vosaltres un moment de la meua pròpia reflexió. Més envant, ens esperen nous camins per ventura farcits de dificultats. Però tenim la voluntat de perseguir la camada tots junts.

GABRIEL CANELLAS

AS'HA DIT QUE?

... ara que se comencen a sentir olor d'eleccions, s'arreglaran totes ses deficiències i mancaments de la vila... Fins i tot, es gran clot de davant ca ses Monges, i es braç esquerre de sa creu de Son Rafel Mas. Si no és així, serà que falta ull polític? O que falta ull clínic? O que n'hi ha que han de menester ulleres?

☆☆☆

... aiximateix sa Plaça Vella ha deixat d'esser tan vella, i ha volgut renovar-se una mica. Fins i tot, dos arbres tendres tenen ganes d'aferrar-hi, enmig d'unes voravies un poc més decents. Lo que no sabem és si —cas que arrelin— poden posar en perill es marge de pedra, de sa volta en pujada.

☆☆☆

... es «corralets» des nou Pub semblen galliners, això sí de qualitat, perquè es «galls i gallines» s'hi senten tan bé que, per trobar un racó per seure, et veus amb feines. Hi ha que dir-ho tot: s'ambientet és suau, de mitja llum i bona música.

☆☆☆

... en es sopar des «Quintos» del '77 a «La Lubina» hi va haver uns «tuneros» tots entusiasmatats i amb una cantera rabiosa. Se'ls demanà que tocassin una cançó dedicada an es batle de Montuïri, i ells —ben convençuts, davant tal petició feta p'és «regidors»— cantaren per an Joan Ramonell «Matxo», que se posà vermell com una tomàtiga. No serà —metafòricament parlant— fer Pasco abans del Ram?

☆☆☆

... una altra de «Quintos», i aquesta vegada el '61. Ells i elles sortiren a fer una

25 anys enrera

Abril de 1962

S'ha rebut un indicador per a col·locar a la carretera que condueix al Puig de Sant Miquel, obsequi del nostre paísà Rafel Ribas, propietari del garatge Ribas, de Ciutat.

Aquest predis fa bon servei un dia de febrer assolellat.

bauxa, amb totes ses de la llei. Després de sopar en es Brasilia, anàren a una discoteca, òn «no hi veien de cap bolla», i no era per efecte d'haver begut de més... Allà ballaren, els dedicaren cançons i participaren en concursos. Llavors sortiren encara a «passejar s'ase» i se-retiraren a les 4,30 de sa matinaça. ¿Saps que ho és de bo, recordar temps enrere?

☆☆☆

... En Tomèu Nicolau «Llagat», s'altre vespre, ja volia posar messions que l'any qui ve guanyària un altre pic es campionat de truc. Èstà ben vist que «la mar com més té, més brama».

☆☆☆

... sa campanya electoral d'enguany havia de començar amb una desfilada de tots es partits polítics que se presenten; però, fent ús des seu enginy i de sa seva llibertat d'expressió, han decidit suspendre aquesta desfilada i unir-se a ses processons de Setmana Santa, amb una atxa encesa (cosa que vol dir un ciri gros i gruixat). Així causaran més impacte.

☆☆☆

... a Montuïri hi ha decepció pels se-güents motius (això ho diu es diari «Baleares» del 25 de març passat):

«Tres candidatures de dretes i dues d'esquerres concorreran a les pròximes municipals de Montuïri.

Es darrer sondeig diu que tornaran guanyar ses esquerres, que per cert acaben de dur-se'n una decepció an es darrer ple.

Tenen es projecte de construir un poliesportiu devora s'actual camp de futbol, però ses noves Normes Subsidiàries, aprovades an es seu dia per unanimitat, obliguen a canviar d'emplaçament. S'ha presentat recurs, però sols ha comptat amb sos vots d'esquerra.

De moment es poble se sent bastant decepcionat, perquè desitja unes instal·lacions per a millorar el seu oci.»

☆☆☆

... seran sis i no cinc ses candidatures que se presentaran a ses municipals. I en concret diuen que hi acudirán aquestes: P. D.P., Independents conservadors, C.D.S., A.P., P.S.O.E. i P.S.M.

I encara hi manca U.M. que se podria juntar amb qualque altre de centre.

☆☆☆

... ni es Batle actual, ni es d'abans, ni s'antepenúltim se volen tomar presentar. I també s'ha sentit dir a un regidor d'ara que ell no se vol barallar per un os, però per sa popa... sí.

☆☆☆

... mentre n'hi ha que van a l'aire, són molts es qui romanen tranquils a ca seva.

EN XERRIM

Tercera Edat

Excursió al Pla de Mallorca

El 25 de març, els components de l'Associació de la Tercera Edat realitzaren una excursió, la qual, com totes, fou força agradable.

Visitaren Campanet i les Coves, Inca, El Museu de Cera i el Foro de Mallorca, on dinaren, Lloseta, els jardins i dependències del Palau Ayamans.

Acció Social

Ens plau poder divulgar la notícia de l'aprovació de la Llei d'Acció Social de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, una Llei que regula l'assistència social, preveu serveis i atencions als ciutadans i assenyala les competències dels diferents estaments dins aquesta matèria.

Acabà el torneig de truc

Després de decidir els empats pel segon i tercer lloc, a la fi acabà així l'interessant campionat de truc: Foren guanyadors Tomeu Nicolau «Llegat» i Francesc Bauzá «De Son Trobat»; el segon lloc va ser per Biel «Gallard» i Pere «Frare» i el tercer fou per Jeroni Nicolau «Perons» i Pep Gomila «Bello».

Concurs de truc. A la foto de l'esquerra podem veure en primer lloc, l'organitzador, en Tomeu Mayol, «Silis» i Na Rosita Roig quan

Nova excursió

La Comissió d'Excursionisme ha organitzat pel proper primer de maig una excursió al Santuari de la Victòria d'Alcúdia. Es realitzarà en dues etapes: La 1.ª en autocar de Montuïri al Santuari, on hi podran quedar les persones majors i infants que vulguin muntar a Sa Talala. La 2.ª consistirà en una pujada a peu a «Es Coll Baix», «Canó des Moro» i «Talaia d'Alcúdia» (una hora i mitja de camí d'anada).

Serà a pa taleca i es berenarà el Santuari ja que la partida serà a les 8,30, i el preu aproximat, de 300 pessetes, ja que el Patronat Municipal d'Esports subvenciona el 50 %.

Llibre de Rafel Bauzá

Quasi simultàniament a la impressió de la segona edició del llibre de Gabriel Verd, s'ha publicat un nou exemplar montuïrer: «Raíces del pueblo» del que n'és autor Rafel Bauzá Socies «Rafela», un llibre de 273 pàgines que parla del nostre poble i altres aspectes relacionats amb l'Escola Nàutica i Cristóbal Colón. Encara que l'autor fou entrevistat per Ràdio Murta el passat 7 de març, esperam també entrevistar-lo per a BONA PAU.

«Ràdio Murta» progressa

«Ràdio Murta» haurà retrasmesos totalment els tres darrers partits de lliga que el Montuïri haurà jugat fora camp, amb el Constància d'Inca, el Manacor i el Ferreries de Menorca. Tot un esforç desinteressat perquè els montuïrers poguéssin saber en directe la marxa dels esmentats partits.

Nou pub

L'antiga taverna de Ca Na Poeta ha canviat la seva fesomia: s'ha convertit en un pub, el qual ha pegat molt bé dins la joventut del poble: de moment té un èxit gros.

És una llàstima, per altra part, que els vellets, que els horabaixes i els diumenges hi anaven a fer una xerradeta, ara no hi tendran cabuda.

Menjador de BUP

Si ens feim ressò del començament de les obres per a la construcció d'un menjador pels alumnes que a Lluçmajor estudien BUP, és perquè són bastants els al·lots i nines montuïrers que allà estudien i aquesta millora serà ben rebuda per ells i les seves famílies, que amb insistència ho venien reivindicant.

entrega a Francesc Bauzá «de Son Trobat» el trofeu. I a l'altra foto En Joan Mateu ofereix a Tomeu Nicolau «Llegat» l'altre trofeu.

Atents i gojosos els nostres al·lots escoltaven la interpretació d'«Els Valldemossa».

Cant coral

Aquest mes passat han estat dues les oportunitats de gaudir del cant coral a Montuïri:

La nit del 21 de març, a l'església parroquial, la coral «Pro Música Chorus» de Sóller ens va delectar en un breu concert de nou peces clàssiques, les quals agradaren molt als assistents.

Fou el matí del 26 passat, quan vinguéren «Els Valldemossa» a interpretar Cançons de les Illes pels al·lots de les escoles. Fou, sobretot, una vertadera i agradable lliçó musical.

VII Trobada de Bandes

A una reunió que tingueren els directors de Bandes de Música el passat 2 de març, a més de prendre l'acord de crear una federació de Bandes de Música de Mallorca, també decidiren per enguany celebrar la VII Trobada, el proper 24 de Maig de 1987.

Merceria renovada

Na Maria Amengual «de sa Merceria» ha renovat la seva tenda de robes, de tal manera que crida l'atenció per l'estil modern i juvenil que ha quedat després de la reforma. Una millora que pot admirar qualsevol visitant.

El Quarter dels Guàrdies

Encara que dins el poble se'n parla poc, sabem de l'estat realment deplorable en què es troben les vivendes del Quarter de la Guàrdia Civil. A més de plànyer els guàrdies civils, sobretot ho són les famílies dels casants amb infants.

És cert, per altra part, que el 28 d'octubre de 1986 la Corporació Municipal va aprovar l'estudi del projecte d'una casa-quarter de la Guàrdia Civil, prop des Molí d'En Gospet, devora el pes municipal, amb una superfície approxi-

mada de 7.000 m², que l'Ajuntament cedeix gratuïtament per a tal efecte. Però, creim que el poble té dret a saber quina és la situació actual de les diligències que des de llavors s'han duit a terme, així com els seus resultats. És per això que demanem una adient informació.

POEMES

L'Olivera

*Vella i forta olivera
que vius enmig de roca,
en l'esquerpa muntanya
on la terra és ben poca.*

*Pels vents i la tempesta
la soca turmentada,
ferides que no clouen
t'han deixat deformada.*

*Tes arrels ja s'aferren
a penya per lluitar
i tes branques s'enfilen
perquè volen fruitar.*

*Ets símbol d'esperança
amb fulla de verdor,
no et venç ni la recança
ni el temps ni la tardor.*

Catalina Sastre «Meravilla»

«Els Valldemossa» durant l'actuació de la lliçó musical pels nins de les escoles.

Curset prematrimonial

Els dies 11, 12, 13 i 14 de maig organitzam un curset per a nuvis que s'hagin de casar d'aquí a octubre. Serà a la Residència de Porreres, els vespres a les 9.

«El Mirall» i «Lluc»

Una nova publicació quinzenal fa uns mesos va aparèixer, editada per l'O.C.B. i substitueix a «Lluc comunicació»: es tracta de «El Mirall».

Per altra part, continua editant-se «Lluc» pels pares del Santuari, amb freqüència bimestral.

Amb el President Albertí

Els representants de les publicacions de la Premsa Forana d'Es Pla de Mallorca ens reunirem el passat 12 de febrer a Sancelles amb el President del C.I.M., Jeroni Albertí.

A l'acabament del sopar celebrarem un canvi d'impressions en el transcurs del qual Albertí va oferir els propis punts de vista respecte als assumptes que es tocaren.

Sorgí el tema de les aigües brutes, un problema que molts d'Ajuntaments no tenen resolt, ja bé perquè no sabem on s'han de recollir o perquè no disposen de depuradora. Parlarem després de les cooperatives artesanals (del que Montuïri en fou capdavanter), fent-se notar que si es creen sols per aconseguir unes subvencions, a la llarga fracassen: han de tenir una activitat rendable, si volen sobreviure. Respecte al fet de la des població i de l'envelliment dels nostres pobles vérem que és una situació de la qual no se'n fugirà mentre en el poble no hi hagi unes activitats, uns mitjans de guanyar-se la vida i no s'hagi d'anar a fer feina fora de la vila. Si no, els pobles minvaran i sols seran nuclis dormitori i llocs on passar els fins de setmana. I ja a

La coral de Sóller «Pro Música Chorus» que vingué a Montuïri el 21 de març amb motiu del «Concert Quaresmal» organitzat per la Federació de Corals de Mallorca.

Ajuntament de Montuïri

BIBLIOTECA MUNICIPAL

DARRERES ADQUISICIONS

Ed. MOLL

Pus sopa
En Daniel s'indi
En Puc, es ca
Ses mosques
Ses caretas
A la mar
Es padri Biel
S'avioneta
Sa fira
Es conte de sa formiga
Cançons i endevinalles
Feim coses
Jugam i pensam
Es cinc moixets

Ed. LA GALERA

La sopa
El nen té tos

El meu amic
Del cel cauen cireres
La quica

Diverses editorials

Nico i Anna volen ser metges
Nico i Anna fan fotos
En Teo i el seu gos
En Teo va amb tren
En Teo a la piscina

Los chuetas mallorquines. B. Porcel
L'hora violeta. Montserrat Roig
Domicili provisional. M. de Pedrolo
Les rondalles de la pipa. J. Bonet
Técnicas de impresión en la escuela.
C. Sala

Els jocs de sempre. M. Anton

(Continuarà)

l'acabament sorgiren temes relacionats amb política i les properes eleccions.

Volem, finalment, agrair l'obsequi del llibre «Mallorca des de l'aire», una esplèndida obra, tota repleta de fotos aè-

ries, captades des de tots els indrets de l'illa, les quals ofereixen una eloqüent mostra de la bellesa del paisatge, de la mar, de les platges, de la costa i de l'interior. Llástima que no hi surti Montuïri!

SETMANA SANTA I PASQUA

Horari de les Celebracions

Divendres, 10 d'abril.— Celebració Penitencial, a les 9 del vespre.

Diumenge de Rams, 12 d'abril.— A les 11,30: Benedicció de rams, a la placeta de Ca ses Monges. Llavors Processó i Eucaristia.

Dimecres Sant, 15 d'abril.— A les 7,30 de l'horabaixa: Missa Crismal, presidida pel Sr. Bisbe a la Seu.

Dijous Sant, 16 d'abril.— A les 8 del vespre: Eucaristia del Sant Sopar. Processó. A les 10,30 de la nit: «Vetla de pregària».

Divendres Sant, 17 d'abril.— A les 8 del vespre: Celebració Victòria de la Creu de Crist. «Davallament» i Processó cap a les Tres Creus.

Dissabte Sant, 18 d'abril.— A les 9,30 del vespre: Vetla Pasqual: Llum i Resurrecció. Acabarà amb un senzill refresc.

PASQUA DE RESURRECCIÓ, 19 d'abril.— A les 10 del matí: Processó de l'Encontre, que anirà des del carrer Major, als carrers Pou del Rei, Palma, Jaume II i Vanrell. Ofici Solemne del Dia de Pasqua.

Segona Festa de Pasqua, 20 d'abril.— A les 11,30: Ofici Solemne, amb la participació de la Coral Parroquial.

Festa des Puig, 21 d'abril.— A les 9 del matí: Partida a peu, amb autoritats i Banda de Música. Cant de la Salve i salutació.

A les 10,30: Missa de la Mare de Déu de la Bona Pau. La presidirà i farà l'homilia un capellà montuïrer.

A les 11,30: Festa Popular a la Plaça des Puig. Tocades de la Banda i ballades animades per les diferents «escoles de balladors».

Catequistes i nins a una excursió a Son Fornés.

POEMA A JESUCRIST

Quin martiri que vos daren,
molt a mi me fa pensar.
Ell vos varen assotar,
també us varen enclavar,
llavò vos abandonaren.

Que bé que mos ensenyàreu
un bon dia l'oració.
Ja tenim per Redempció
la Sang que per tots vessàreu!

La Sang que per tots vessàreu,
la que vos sortí del cor.
A l'home Vós l'entregàreu
també perquè em salvàs jo.

Oh Crist de la gran bondat,
Jesucrist de l'esperança,
'nau retirant la venjança,
que ja clamam pietat!

Concediu-nos el perdó
que noltros anam clamant
de ponent i de levant
amb la nostra oració.

Si nos dau la bendició,
acabarem de sofrir;
si me toca, puc morir
per lograr la salvació!

La vida n'és un deliri
que la mos regala Déu,
jo com a deixeble seu
li oferesc el martiri.

No perquè sia dolent
que ja l'hagi d'oferrir.
És que Déu m'entén a mi,
jo procur esser valent.

Oh Jesús crucificat,
Crist de la misericòrdia,
beneïu-nos a nosaltres,
i ja em trobaré salvat.

Senyor, vos vull defensar
sia de fets sia de paraules,
posau-me cadena amb baules
per poder-vos ajudar.

Molt hi ha que fer en el món
i jo vos vull ajudar,
ànimes jo vull salvar,
¿on començ, Senyor, per on?

És la veu d'un bon Sant Jordi
que em diu que hi he de pensar,
i a l'altre he d'ensenyar
a clamar misericòrdia'.

(devers els anys 1950)
Miquel Mas Arborea «Saio»

Gloses

A Na Maria «Rabent» per lo bé que se porta. Gràcies, Maria!

Si té res que dir, que ho diga tot lo que vulgui la gent; de Na Maria «Rabent» jo n'estic ben agraïda.

Me du lo que li deman, igual que l'amo En Parrí, calentet mos ho menjam totduna, en ella venir.

Un poc abans d'arribar noltros ja mos ne temem, ella es clàxon fa sonar perquè sa porta obriguem; que sempre escapada va, jo sé cert que frissa ferm. Jo des de la BONA PAU les gràcies li vull donar per lo bé que fa es dinar i si pot, tothom complau.

Antònia M.ª Adrover Roig «Manxes»
18-3-87

A l'amo En Xamena

L'amo En Pep, trob que ja és hora, per això vos vull dir: No vos fieu de cap dona, que totes saben mentir.

No se'n pensen cap de bona. Mirau que anar-vos a dir que és sa guiterra que sona quan lo que canta és un gri!

Antònia M.ª Adrover Roig «Manxes»
18-3-87

A l'amo En Miquel Parrí

Molt poquet mos coneixem, l'amo En Miquel Parrí, vós i jo, i ho desig de bon cor que una conversa tenguem de bromes o de debò. M'agrada es vostre glosar perquè no vos repetiu. Deveu tenir un bon arxiu de paraules que agafar. En qüestió de glosar jo no puc combatre amb vós, per poder-me explicar i dos mots fer-los rimar, qualque pic m'és engorrós.

Antònia M.ª Adrover Roig «Manxes»
18-3-87

L'Amo En Miquel «Parrí»

repartint caramels

als menuts

del Parvulari d'Es Dau.

Clubs Columbòfils Missatgers d'Algaida i Montuïri

A les hores duim fetes tres penínsules, concretament hem amollat tres pics des de ALCOI (ALACANT) 320 Kms., aquesta vegada a diferència de les dues anteriors, han vingut quasi el 100 % dels coloms, el primer dia i això ens ha aixecat la moral a tots. El guanyador del 1er. ALCOI fou Sebastià Màs Veny, el del 2ón. ALCOI en Miquel Gomila i el del 3er. ALCOI n'Andreu Oliver, el qual ens està demostrant altre cop, les seves condicions de gran colomista, donç el seu colom vingué en menys de tres hores (des de ALCOI) a una velocitat de 1.742,65 m/m.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Patrocinat per: Seguridad y Limpiezas, S.A.

	punts
1. Andreu Oliver (Algaida)	72
2. Sebastià Màs (Montuïri)	69
3. Jaume Martorell (Montuïri)	65
4. Gaspar Socias (Montuïri)	65
5. Sebastià Barceló (Vilafranca)	63
6. Joan Bauzà (Montuïri)	58
7. Joan Ll. Gayà (Sant Joan)	58

8. Miquel Gomila (Montuïri)	43
9. Miquel Jaume (Algaida)	38
10. Antoni Munar (Montuïri)	35
11. Biel Manera (Montuïri)	33
12. Bernat Munar (Algaida)	16
13. Rafel Miralles (Algaida)	
14. Josep Sànchez (Sant Joan)	

TROFEU REGULARITAT

Patrocinat per: «LA CAIXA»

1. Miquel Jaume	180 %
2. Joan Bauzà	166,65 %
3. Sebastià Barceló	153,57 %
4. Andreu Oliver	142,92 %
5. Gaspar Socias	135 %
6. Jaume Martorell	132,50 %
7. Joan Ll. Gayà	130,50 %
8. Antoni Munar	117,85 %
9. Miquel Gomila	115 %
10. Sebastià Màs	111,68 %
11. Bernat Munar	100 %
12. Biel Manera	83,33 %
13. Rafel Miralles	
14. Josep Sànchez	

CROSS I ATLETISME

JOAN BARCELÓ PROHENS, CAMPIÓ DE BALEARS DE VETERANS I CATI BAUZÀ, SUBCAMPIONA INFANTIL

Les notícies de cross tornen esser molt bones en aquest mes. El dia 1 de març, a Sineu i amb motiu de la Diada Autònòmica, es va celebrar el campionat de Balears infantil de cross i la nostra paisana, Na Cati Bauzà, va quedar subcampiona. Recordem que el mes passat havia quedat primera de Mallorca. A Sineu li va guanyar la seva companya d'equip, Na Bel Duran de Campos. ¿S'havien posat d'acord que guanyàs un pic una i un altre pic l'altra? Igualment podem dir que l'equip de Na Cati Bauzà (C.D. Campos) es va proclamar campió de Balears per equips.

En Joan Barceló, pare.

Unes setmanes després, a Llubí, En Joan Barceló Prohens (pare) va obtenir un altre títol de cross. Es feia el campionat de Balears de veterans federats i ell va fer campió, i això que hi havia la flor i nata del cross de les Illes.

Enhorabona, una altra vegada, Cati i Joan.

JOCS ESCOLARS

I ja que tenim el tema de l'esport rei: l'atletisme, notificarem que s'ha duit a terme la primera de les tres jornades anuals d'atletisme corresponents al programa de Jocs Escolars. A la primera celebrada el dissabte 28 de març a les bones instal·lacions de Campos hi participaren 52 alumnes del Col·legi Públic d'E.G.B. «Joan Mas i Verd» de Montuïri, l'escola amb més participació de la comarca i possiblement la del percentatge més elevat de Mallorca. Cal esmentar la bona actuació dels nostres representants on s'hi veia la bona preparació que els hi havia inculcat En Guillem Fiol. Encara que Montuïri fes primer a diverses proves, no oferim els resultats a causa de què la jornada era didàctica

(és a dir, per aprendre, practicar i veure les possibilitats de cada atleta).

BONA CAMPANYA DELS BENJAMINS I ALEVINS

Si a III divisió les coses no van com tots voldríem, sí que van beníssim amb els dos equips federats de futbol més petits de la vila. Els benjamins de la mà d'En Joan Bauzà com a entrenador i En Jaume Roca, com a delegat, han quedat

Jaume Roca
Arbona,
Delegat del
C. D. Montuïri,
Benjamins.

tercers del grup B de pobles en el Torneig de Futbol Benjamí del Consell Insular de Mallorca. Ara juguen el play off pel títol de campió entre els tres primers de la zona Inca i els tres primers de la nostra. Res... aquí tenim el Mallorca en petit.

I els qui s'han passat han estat els alevins d'En Joan Verger Ramonell («matxo», pare) s'han mantingut onze partits consecutius guanyant tots els partits del seu campionat aleví de III regional. Perderen el que feia dotze en el terreny del líder, Ca'n Picafort.

CAMPIONES DE MINI-BÀSQUET FEMENÍ

A falta de dues jornades per a acabar la competició, les nines de sisè de mini-bàsquet s'han proclamat campiones de la comarca en els Jocs Escolars. En el seu grup hi intervingueren Sant Jordi, Sineu, Sant Joan, Verge de Monti-Sion de Porreres i Montuïri. La lliga es jugava a dues voltes cada diumenge matí. Aquest guardó les dóna dret a participar a la trobada de La Victòria (com l'any passat) a finals de juny i a gaudir de tres dies d'acampada tot de franc. Enhorabona Willy Fiol, entrenador, i a les seves «misseretes», jugadores.

Aquestes ninetes i les de setè i vuitè

FUTBOL

Resultats corresponents al mes de març:

III divisió

Calvià, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Son Sardina, 3
Constància, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Alaró, 0

Juvenils

Montuïri, 0 - Espanya, 5
Poblense B, 3 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - Porto Cristo, 2
Beat R. Lluïl Inca, 11 - Montuïri, 0
Santanyí, 8 - Montuïri, 1

Infantils

Montuïri, 3 - Porreres, 1
Algaïda, 0 - Montuïri, 5
Montuïri, 3 - Avance Artà, 8
Cardassar, 6 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Sant Francesc At., 1

Alevins

At. Inca, 0 - Montuïri, 1
Algaïda, 0 - Montuïri, 3
Montuïri, 3 - Porreres, 2
Can Picafort, 4 - Montuïri, 1

Aficionats

Va acabar el campionat per a l'equip de Restaurant «Es Puig». Aquesta fou la classificació final:

P.Sanz	24	17	2	5	47	28	36
R.Tropical	24	17	2	5	53	23	36
Çade Atl.	24	16	1	8	65	33	33
T.Xamena	24	15	3	6	49	33	33
Greixo.	24	13	4	7	57	43	30
Aut.Levante	24	10	4	10	40	31	24
CD Provenir	24	11	1	12	49	46	23
Rte.Es Puig	24	8	2	14	40	46	18
C.Marin	24	6	4	11	41	57	16
P.Grimalt	24	6	5	14	31	54	15
Vetera Real	24	5	4	15	27	51	14
V.Estación	24	3	7	14	32	57	13
Comer.Mari	24	4	3	17	32	54	11

han guanyat tots els partits de la comarca. Les infantils, per tant, també duen el mateix camí ja assolit per les «petites».

CUINAR EN CASA

Coca de brossat

Ingredients

Mig quillo de brossat

6 ous

1 «iogurt» de llimona

1 llimona rallada i el seu suc

1 tassellet de «iogurt» ple d'oli

2 tassellets de «iogurt» de sucre

2 tassellets de «iogurt» de farina de força

Elaboració

Se separen els blancs dels vermells. Es puguen fins a fer sabonera forta i després es mescla amb els altres ingredients i es remena tot com una altra coca.

Antònia Alcover Amengual

«Son Company»

Niguls, conradis, i un Montuiri enfora, d'aquesta manera captat a una foto que no es pot repetir.

DEMOGRAFIA

Naixement

17 de març: Aina Maria Matas Ruiz, filla de Gabriel i de M.ª Antònia a. «Ca N'Andrés».

PLUVIÒMETRE

Pluja del mes de març

	l.m. ²
Dia 20	2,20
Dia 21	7,60
Dia 25	0,80
Dia 27	1,70
Dia 29	2,60
Total	14,90

CORREDURIA DE SEGUROS GOMILA S.A.

No venem seguros, els compram per a vostè

Noves oficines a Montuiri

Domicili social

Plaça Ramon Llull, 22 - Tel. 55 13 56 - Manacor

Sucursals

Palma: C/. Reina Esclaramunda, n.º 1-A, 3.º - Tel. 72 28 62

Montuiri: C/. Jaume II, n.º 4 - Tel. 64 60 43

Dues cartes que diuen molt

«M'esforçaré per a ser cada dia millor creient i deportista»

Per considerar que els nostres lectors llegiran de bon grat les cartes escrites un a l'altre, pel Bisbe Auxiliar de Madrid, Monsenyor Iniesta, i el famós jugador de futbol, Emilio Butragueño, a continuació les reproduïm tal com varen aparèixer en el setmanari *Vida Nueva*.

Carta del Bisbe Auxiliar de Madrid

Querido Butragueño:

No temas. No voy a pedir nada. Al menos, para mí. Si acaso, para ti. Y para un amigo. Confieso que no soy ni «forofó» del fútbol, ni «hincha» del Madrid, ni siquiera «fan» tuyo. Pero te sigo un poco, desde lejos, y me alegran tus éxitos, tu popularidad; me agradan tu talante sencillo y tu modesta simpatía; y, sobre todo, tu fe cristiana, reconocida públicamente varias veces.

Supongo que ahora te será más difícil mantenerte en esa opción, envuelto muchas veces entre espejos y espejismos, aduladores y tentadores de todo tipo; en ambientes donde sólo se cotiza el oro y el oropel, el brillo superficial y hasta el orgullo; el desprecio implícito o explícito hacia todo esfuerzo moral, creencias, ideales y espiritualidad.

Aquí viene lo que pido primero para ti y lo que he pedido y seguiré pidiendo por ti: que te mantengas fuerte en nuestra fe; que, como diría San Pablo, conserves el sagrado depósito que tus padres, tu parroquia y tus educadores sembraron en ti, como una semilla divina que tiende hacia la vida eterna.

Decías una vez humildemente que tú pasarás, pero que Picasso no pasará. Comparto tu gusto por el arte, y, sin embargo, te recuerdo que también Picasso pasará, pero que Dios no pasará nunca. Jesús de Nazaret lo dijo, con un desafío que entonces podría parecer quimérico: «El cielo y la tierra pasarán, pero mis palabras no pasarán». Grandes imperios han aparecido y desaparecido desde entonces, y las palabras del Evangelio siguen sobrenadando como un arca de Noé sobre las aguas de la historia.

Te pido, Emilio, con todo el amor de que soy capaz como hermano tuyo en la fe, que te agarres al Señor, que le reces, que le busques, que le sigas, que no le pierdas por nada del mundo: El sólo vale más que todo lo que el mundo pueda darte; sólo El puede llenar a todo hombre y a todo el hombre.

Quiero pedirte también algo para un amigo: nuestro común amigo Jesucristo. Te pido para El que no solamente le conozcas, sino que, además, le reconozcas, que le confieses siempre que se presente la ocasión. Lewis, el gran atleta también mundialmente famoso, cristiano como nosotros, decía que Dios le había dado sus músculos para darle gloria. No se trata de que te santigües o no al salir al campo, como algunos toreros al empezar el «paseillo». Pero tú sabrás encontrar muchas ocasiones, públicas y privadas, en las que puedas y debas reconocerle como tu amigo, tu maestro, tu señor y tu esperanza. El dijo que al que le reconozca delante de los hombres, también El le reconocerá ante su Padre Dios.

Querido Emilio, desconocido pero cercano amigo: este pequeño obispo reza por ti. Reza tú también por ti mismo. Y por mí. Gracias. Un saludo cordial de tu hermano en la Iglesia.

ALBERTO INIESTA

Emilio Butragueño.

Carta del futbolista Emilio Butragueño

Querido señor obispo

Con cierto retraso he conocido la carta que usted me dirige en VIDA NUEVA de 24 de enero pasado. No sé cómo agradecer este detalle de su amabilidad, que me ha emocionado. Me complace en contestarle con estas líneas y por el mismo conducto, pues desconozco su dirección.

Yo tampoco le conozco a usted personalmente; pero me basta saber que es usted un obispo de la Iglesia y además de Madrid, que es mi pueblo, para sentirme como hablando a un padre de esta gran familia, a la que me honro en pertenecer.

No merezco una carta especial, Sr. obispo, porque soy uno de tantos. Por eso pienso que ha hecho usted bien en publicarla, porque lo que me dice a mí, puede ser muy interesante para todos. Por mi parte se lo agradezco y no me importa que publique esta contestación mía, porque creo que sería también la respuesta de otros muchos.

Me habla usted de la dificultad que supone mantenerse hoy en la fe y en los ideales del espíritu, cuando por todas partes predominan otros valores. Evidentemente, hay que andar con vista para no dejarse llevar por la corriente. En esto, aparte de Dios, el ambiente familiar y los verdaderos amigos ayudan mucho.

Le agradezco de corazón que pida para mí la fortaleza en la fe. Trato de conservarla cada día manteniéndome fiel y agradecido a lo que de Dios y de mis padres he recibido. Estoy de

“A veces me pregunto por qué saca el Señor esas tarjetas amarillas y hasta rojas en este partido de la vida.”

Monsenyor Iniesta.

acuerdo con usted en que la fe y la esperanza en Dios es lo único que puede dar sentido a la vida y «llenar de verdad a todo hombre y a todo el hombre», como usted me dice. Estoy convencido de que todo lo demás pasará. Y Butragueño, sin duda, antes que Picasso.

Me dice usted que me agarre al Señor y que le rece. Yo hablo con El constantemente. Es como mi Amigo, como mi Padre: cuando me salen bien las cosas y cuando no salen como yo quisiera; cuando preparo los exámenes, como ahora, y cuando veo humedecidos por la emoción los ojos de los niños enfermos en el hospital. A veces me pregunto por qué saca el Señor esas tarjetas amarillas y hasta rojas en este partido de la vida. Sólo El lo sabe y hay que aceptarlo, aunque no se comprenda. Pasa también algunas veces en nuestro juego, como usted sabe.

Me pide usted que conozca y reconozca a Jesucristo y le confiese ante los hombres, como El nos recuerda en el Evangelio. Ni quiero ni puedo presumir de creyente, ni de cristiano, ni siquiera de ser un conocido deportista, porque yo creo que todo eso no es mérito propio. Me esforzaré, eso sí, por serlo cada día mejor. Y así lo diré, humilde pero sinceramente, cuando sea necesario.

También yo creo, con Lewis, que lo mejor que podemos hacer cada uno en su vida es emplear nuestros talentos al cien por cien en servicio de Aquel que nos los prestó para bien de todos. Estudio Empresariales y pienso que ésta es la empresa más interesante y de mejor futuro.

Gracias por su carta. Gracias por sus rezos.

Un cordial saludo de,

Emilio Butragueño

NOTÍCIES D'ESGLÉSIA

Les trobades vocacionals juvenils: un èxit

De les quatre trobades que es feren dia 21 de març, els montuirers escolliren la de Consolació de Santanyí. Endemés dels dos capellans, hi assistiren 5 joves i 5 al·lotes del nostre poble. De tota Mallorca, se n'arribaren a arregar uns 640. Foren unes hores de rebre i donar testimoni de Crist, el Senyor, en un ambient de molta alegria.

Dos animadors missioners ens visitaren

Dia 27 dos missioners combonians: Na Maria Luz, de Cadis, i en José Luis, de Lugo, tingueren una animada conversa amb 18 joves que es preparen per a la Confirmació. La presentació de la vida dels missioners i de les comunitats cristianes a Moçambique ens impactà a tots.

Excursió per a joves a Cura

Pel dissabte, 11 d'abril, tenim programada una pujada a Cura, des d'Aubanya. L'anima el Grup de Confirmació dels dissabtes, però es convida als de la mateixa edat que s'hi vulguin unir. Partirem de la Rectoria, a les 10 del matí. Pa a taleca.

Reunió del Consell Parroquial

El passat 2 d'abril el nostre Consell Parroquial de Pastoral es reuní per tractar el tema dels «Cristians de Mallorca davant les pròximes eleccions». També es discutiren les «Notes i esmenes al Di-

rectori del Sagrament de la Confirmació i de la Unció dels malalts» i es comentà l'estudi que s'ha fet sobre «Recursos eclesials de la nostra diòcesi». Finalment, prepararen la programació de Setmana Santa i Pasqua.

Col·lecta pels joves del Seminari

Enguany hem pogut enviar, en nom de la comunitat cristiana de Montuiri 37.810 pts. Aquesta ajuda és per facilitar els estudis als futurs capellans, que endemés de fer feina a l'estiu, encara no els basta per pagar les despeses de matrícula, llibres i estada al Seminari.

... I EL REBEL VA DIR QUE NO

En aquell temps (com en tots els temps), els homes pensaven que era més feliç qui més tenia. Però vingué el rebel i digué: "No, és més feliç el qui més comparteix."

En aquell temps (com en tots els temps), els homes pensaven que era més feliç el qui trobava motius per a venjar-se, qui no es deixava trepitjar, qui deia que els seus drets havien de ser respectats passàs el que passàs. Però vingué el rebel i va dir: "No, el camí de la felicitat passa per no venjar-se i perdonar, per l'acceptar els altres i renunciar, més d'una vegada, als propis drets."

En aquell temps (com en tots els temps), solia pensar-se que eren més feliços els qui més reien, els que en la vida no havien sofert trompades, els qui no havien vessat llàgrimes. Encara que d'altres haguessin plorat per culpa seva. Però vingué el rebel i va dir: "No, el camí de la felicitat passa sempre pel dolor. Els homes que han sofert veuen el món més clar."

En aquell temps (com en tots els temps), els homes pensaven que eren més feliços els qui no eren esquitxats pel plor dels altres. Els qui no es ficaven en els malsdecap de ningú. Els qui eren capaços de dir: "és el seu problema...". Però vingué el

rebel i va dir: "No, el camí de la felicitat passa pel compromís, per un cor sintonitzador, en el qual troba ressó el dolor de tots els homes."

En aquell temps (com en tots els temps), es creia que eren més feliços els homes de la hipocresia i la diplomàcia, els qui aprenien a fingir. Però vingué el rebel i va dir: "No, el camí de la felicitat passa per les paraules clares i netes; són feliços els homes de mirada transparent, aquells qui tenen el cor net i veuen Déu."

I aleshores es varen unir els homes del posseir i la venjança, els homes de l'atipament i de la riallada, els homes de la indiferència i de l'aprofitament, els homes del fingiment i el désencant, i varen declarar el rebel perillós!

I aleshores s'uniren els homes del compartir i la no-violència, els homes de la fam i de les llàgrimes, els homes de la misericòrdia i la pacificació, els homes de la transparència, i de la fidelitat a l'ideal, i varen dir que el rebel sí que tenia raó.

Tret de: M. DESCALZO